

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/450/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615212487
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1615212487.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, v právnej veci navrhovateľky - manželky A. I., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom M., M. č. XXXX/X., proti manželovi E. I., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom W., I. XX, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletej M. I., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, Malacky, na čas po rozvode, takto

rozhodol:

Súd manželstvo A. I., rod. M., nar. XX.XX.XXXX v M. a E. I., nar. XX.XX.XXXX v K., uzavreté dňa XX.XX.XXXX. v M., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu M., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX, rozvádza.

Na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov sa maloletá M. I., nar. XX.XX.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú oprávnení obaja rodičia.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej M. výživným vo výške 110 Eur mesačne, počnúc právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov, ktoré výživné bude zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Stretávanie sa otca s maloletou M. súd ponecháva neupravené.

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2015 sa navrhovateľka - manželka domáhala rozvodu manželstva s manželom a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej M.. Žiadala, aby súd zveril maloletú M. do jej osobnej starostlivosti a otcovi umožnil styk s maloletou výhradne v prítomnosti matky. Navrhovateľka uviedla, že s manželom sa zoznámila v roku 2007, pričom manželstvo uzavreli po dlhšej známosti v roku 2014. Uviedla, že po uzatvorení manželstva došlo zo strany manžela k výraznej zmene v správaní, vyvíjal na ňu citový a psychický nátlak, dochádzalo medzi nimi k častým slovným konfliktom, manžel nejavil záujem o rodinný život, začal viesť nočný život, domov často prichádzal v ranných hodinách v podnapitom stave. Navrhovateľka uviedla, že s manželom prestali žiť v spoločnej domácnosti v októbri 2014. Ďalej uviedla, že manžel - otec maloletej M., sa na výchove maloletej M. nepodieľa, finančne na ňu neprispieva, nejaví o ňu záujem. Uviedla, že maloletá M. bola narodená predčasne, vyžaduje si neustály zdravotný dohľad, musí navštevovať viacero odborných ambulancií vrátane ambulancie pre sledovanie rizikových novorodencov.

Navrhovateľka - manželka v priebehu konania uviedla, že na manžela podala trestné oznámenie z dôvodu, že neprispieva na výživu maloletej. Uviedla, že od odchodu manžela zo spoločnej domácnosti žije iba s maloletou M.. Ďalej uviedla, že zdravotný stav maloletej sa už zlepšil, avšak má oslabenú imunitu, čo sa prejavuje jej zvýšenou chorobnosťou. Maloletá M. navštevuje materskú školu s mesačným poplatkom vo výške 25 Eur, príplatkom za ZRPŠ vo výške 5 Eur a stravným vo výške cca 27 Eur. Navrhovateľka uviedla, že je vyučenou kaderničkou, avšak prax v tom odbore nevykonáva, v decembri 2016 jej skončila rodičovská dovolenka, od januára 2017 je evidovaná ako nezamestnaná, pracuje iba brigádne. Uviedla, že nemá záujem obnoviť spolužitie s manželom. Navrhovateľka svoj návrh v priebehu konania zmenila tak, že žiadala, aby jej súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti a výživné určil vo výške podľa vlastnej úvahy s prihliadnutím na skutočnosť, že maloletá M. už navštevuje materskú školu a je chorľavá. Styk otca s maloletou navrhla ponechať neupravený, resp. pokiaľ by otec žiadal úpravu styku, trvala na svojej prítomnosti pri ich stretávaní, keďže maloletá otca nepozná.

2. Manžel, ktorý návrh nepodal, sa k návrhu navrhovateľky - manželky nevyjadril, na pojednávanie nariadené na deň 04.04.2017 sa nedostavil, nevyužil svoje právo osobne konať pred súdom, hoci bol na nariadené pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom svoju neúčasť neospravedlnil. Preto súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) konal a rozhodol v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

3. Zástupca kolízneho opatrovníka maloleteho dieťaťa pre prípad, že súd manželstvo účastníkov rozvedie, súhlasil so zverením maloletej do starostlivosti matky, ktorá sa o ňu stará a výšku výživného ponechal na úvahu súdu.

4. Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov konania, oboznámil sa so sobášnym listom účastníkov, rodným listom maloleteho dieťaťa, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/437/2014-135 zo dňa 21.01.2016, trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 1T/155/2016-181 zo dňa 21.10.2016, trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 3T/55/2016-129 zo dňa 15.11.2016, lustráciou navrhovateľky v Sociálnej poisťovni, lustráciou manžela v Sociálnej poisťovni, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v M. pred príslušným orgánom, u navrhovateľky - manželky sa jedná o prvé manželstvo a u manžela, ktorý návrh nepodal, o druhé manželstvo, z ktorého pochádza maloletá M., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/437/2014-135 zo dňa 21.01.2016, právoplatným dňa 04.03.2016 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej bola maloletá M. na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu výživným vo výške 90 Eur mesačne.

5. Súd zistil, že manželstvo účastníkov nebolo v podstate od počiatku usporiadané a harmonické, v priebehu niekoľkých mesiacov od uzavretia manželstva sa citové väzby medzi účastníkmi narušili do tej miery, že v októbri 2014 prestali žiť v spoločnej domácnosti, maloletá M. zostala v starostlivosti manželky - navrhovateľky, ktorá jediná zabezpečuje komplexnú starostlivosť o maloletú, manžel na výživu maloletej M. neprispieval a ani v súčasnosti neprispieva.

6. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

7. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

8. Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

9. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

10. Podľa § 23 os. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

11. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

12. Súd konštatuje, že účel manželstva vyplýva z jeho základných funkcií - funkcie biologickej, výchovnej, funkcie vzájomnej pomoci a hospodárskej funkcie. Súd mal za preukázané, že manželstvo účastníkov si funkciu biologickú neplní - nevytvára prostredie vhodné na uspokojovanie citových a iných potrieb účastníkov, keď účastníci spolu nežijú, nežijú spolu ani intímne, neuspokojujú svoje emocionálne potreby, nie sú si vzájomne oporou. Účastníci si neposkytujú ani všestrannú vzájomnú pomoc, čím nie je naplnená ani ďalšia z funkcií manželstva. Naplnená nie je ani funkcia hospodárska, v zmysle ktorej sa manželia spoločne starajú o uspokojovanie potrieb rodiny.

13. Z uvedeného vyplýva, že manželstvo účastníkov je v súčasnosti len formálnym zväzkom, nemajúcim obsah, ktorý pre fungujúce manželstvo predpokladá Zákon o rodine. Vzhľadom k uvedenému dospel súd k záveru, že manželstvo účastníkov je vážne a trvalo narušené a vzhľadom k doterajšiemu konaniu účastníkov nie je predpoklad, že by manželstvo začalo plniť svoje funkcie, manželka - navrhovateľka už ani nemá záujem na obnovení resp. zachovaní takéhoto manželstva. Na základe týchto skutočností súd manželstvo účastníkov rozviedol a ako príčinu rozvratu manželských vzťahov ustálil zmenu v správaní manžela po uzavretí manželstva, jeho nezaujím o rodinný život a o ich spoločné maloleté dieťa, čo viedlo k častým konfliktom medzi manželmi a k ich postupnému odcudzeniu.

14. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

15. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

16. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

17. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloleťým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloleťým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

18. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

19. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku dieťaťa.

20. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práv a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

21. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

22. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

23. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

24. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

25. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

26. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

27. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

28. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

30. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

31. Podľa § 217 ods. 2 CSP, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

32. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

33. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

34. O úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu účastníkov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 24 ods. 1, 3, 4, § 25 ods. 2 Zákona o rodine, keď rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil vyživovaciu povinnosť vo výške 110 Eur mesačne. Súd prihliadal na citové väzby dieťaťa, stabilitu výchovného prostredia, jeho vývojové potreby, pri súčasnom rešpektovaní práva dieťaťa na zachovanie rovnoprávneho a rovnocenného vzťahu k obom rodičom.

35. Súd konštatuje, že matka sa o maloleté dieťa riadne stará - v podstate sama od narodenia dieťaťa najneskôr však od doby, kedy prestali rodičia žiť v spoločnej domácnosti, zabezpečuje mu

zdravé rodinné prostredie, poskytuje mu sústavnú osobnú starostlivosť, preto súd rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá spôsobom svojho života dáva záruku, že osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Súd súčasne konštatuje, že zverením maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nie je dotknuté právo druhého z rodičov, teda všetky rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu ostávajú zachované. Ide iba o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia len s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa.

36. Pri ustálení výšky výživného súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť matky o maloletú, vek maloletej, skutočnosť, že maloletá M. navštevuje materskú školu, jej zdravotný stav, vývojové potreby, ako aj celkový vývoj životných nákladov. Rozsudkom tunajšieho súdu č. 8P/347/2014 zo dňa 21.01.2016 bola maloletá M. na základe dohody rodičov zverená do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 90 Eur mesačne, styk otca s maloletou nebol upravený; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2016.

Maloletá M. navštevuje materskú školu, má oslabenú imunitu, inak je zdravá.

37. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že matka pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti N. R. s.r.o., kde v mesiacoch september 2016 až február 2017 dosahovala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 112,58 Eur, ďalšie vyživovacie povinnosti matka nemá.

38. Otec maloletej je nezamestnaný, sociálne dávky nepoberá. Okrem maloletej M. má otec dve ďalšie vyživovacie povinnosti - k maloletým deťom z jeho prvého manželstva. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 27C/20/2010 (rozsudkom bolo rozvedené manželstvo otca, maloleté deti pochádzajúce z tohto manželstva boli zverené do starostlivosti matky) zo dňa 03.04.2012 bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu jeho maloletej dcéry G. I., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 300 Eur mesačne a na výživu jeho maloletého syna A. I., nar. XX.XX.XXXX. výživným vo výške 200 Eur mesačne. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť vo výroku o výživnom dňa 12.12.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2012.

Trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 1T/155/2016-181 zo dňa 21.10.2016 bol otec uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, pričom bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 3T/55/2016-129 zo dňa 15.11.2016 bol otec uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, pričom bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Maloletá M. začala navštevovať materskú školu, má oslabenú imunitu, inak je zdravá.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že suma výživného vo výške 110 Eur mesačne je v záujme maloletej, zohľadňuje zmenu pomerov u maloletej (nástup do predškolského zariadenia), zohľadňuje aj ďalšie vyživovacie povinnosti otca k jeho starším deťom a vzhľadom k jej veku a vývojovým potrebám je dostačujúca. Aj keď je otec v súčasnosti nezamestnaný, je iba na otcovi, ktorý si musí byť vedomý svojej povinnosti prispievať na výživu svojich detí (všetkých), aby sa zamestnal tak, aby mohol svoje deti užiť a poskytnúť im prostriedky a podmienky na ich všestranný rozvoj. Výživné rodiča nemá slúžiť iba na výživu dieťaťa, ale má byť prostriedkom na dosiahnutie plnohodnotného rozvoja dieťaťa, povinnosť prispievať na výživu svojich detí je prvoradou (a základnou) povinnosťou každého rodiča. Preto súd nezamestnanosť otca nezohľadnil a oproti pôvodnému výživnému (na čas do rozvodu manželstva) s ohľadom na zmenu pomerov u maloletého dieťaťa, zaviazal otca prispievať na výživu maloletej M. výživným vyšším.

40. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 MP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom predpoklady na priznanie náhrady trov konania v prejednávanej veci neboli splnené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP, podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže do troch mesiacov po právoplatnosti výroku o rozvode, oznámiť orgánu štátnej správy poverenému vedením matriky, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.